

V Bruseli 6. novembra 2017
(OR. en)

13927/17

**Medziinštitucionálny spis:
2015/0288 (COD)**

**JUSTCIV 260
CONSOM 337
CODEC 1730**

NÁVRH

Od:	Jordi AYET PUIGARNAU, riaditeľ, v zastúpení generálneho tajomníka Európskej komisie
Dátum doručenia:	31. októbra 2017
Komu:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generálny tajomník Rady Európskej únie
Č. dok. Kom.:	COM(2017) 637 final
Predmet:	Zmenený návrh SMERNICE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY o určitých aspektoch týkajúcich sa zmlúv o predaji tovaru, ktorou sa mení nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 a smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/22/ES a zrušuje smernica Európskeho parlamentu a Rady 1999/44/ES

Delegáciám v prílohe zasielame dokument COM(2017) 637 final.

Príloha: COM(2017) 637 final

EURÓPSKA
KOMISIA

V Bruseli 31. 10. 2017
COM(2017) 637 final

2015/0288 (COD)

Zmenený návrh

SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY

**o určitých aspektoch týkajúcich sa zmlúv o ~~online a iných predajoch tovaru na diaľku~~
predaji tovaru, ktorou sa mení nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES)
č. 2006/2004 a smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/22/ES a zrušuje smernica
Európskeho parlamentu a Rady 1999/44/ES**

(Text s významom pre EHP)

{SWD(2017) 354 final}

DÔVODOVÁ SPRÁVA

1. KONTEXT NÁVRHU

Komisia 9. decembra 2015 prijala stanovisko k návrhu smernice Európskeho parlamentu a Rady o určitých aspektoch týkajúcich sa zmlúv o dodávaní digitálneho obsahu¹ a návrhu smernice Európskeho parlamentu a Rady o určitých aspektoch týkajúcich sa zmlúv o online a iných predajoch tovaru na diaľku². Cieľom týchto návrhov je prispieť k posilneniu rastu prostredníctvom vytvorenia skutočného jednotného digitálneho trhu v prospech spotrebiteľov aj podnikov vďaka odstráneniu kľúčových prekážok v zmluvnom práve, ktoré bránia cezhraničnému obchodu.

V tomto zmenenom návrhu Komisia navrhuje rozšíriť rozsah pôsobnosti návrhu smernice o určitých aspektoch týkajúcich sa zmlúv o online³ a iných predajoch tovaru na diaľku, a to s cieľom pokryť aj predaj za osobnej účasti.

Vzhľadom na rýchle tempo obchodných a technických zmien vyplývajúcich z digitalizácie sa Komisia vo svojom pôvodnom návrhu zamerala na naliehavé riešenie kľúčových prekážok, ktoré bránia cezhraničnému obchodu. Prednostne preto predložila návrh, ktorý sa týkal iba online a iných predajov tovaru na diaľku. V oznámení, ktoré pripojila k svojmu návrhu, Komisia uviedla toto: „Vzhľadom na rastúci význam univerzálneho distribučného modelu [...] Komisia podnikne všetky potrebné kroky, aby zabezpečila súlad pravidiel pre online a offline predaj tovaru. Zabezpečí, aby sa spotrebiteľia aj podniky mohli oprieť o zladený právny rámec.“⁴ S cieľom zabezpečiť toto zosúladienie právnych rámcov sa Komisia zaviazala, že spoluzákonodarcom poskytne údaje týkajúce sa osobného predaja, ktoré zhromaždila v rámci programu REFIT a súvisiacej kontroly vhodnosti hlavných smerníc EÚ týkajúcich sa spotrebiteľského práva vrátane smernice 1999/44/ES o predaji spotrebného tovaru a zárukách naň⁵. V oznámení Komisia ďalej zdôraznila, že „tieto závery by mohli prispieť k pokroku, ktorý dosiahli spoluzákonodarcovia v prípade návrhu o online predaji tovaru, napríklad rozšírením jeho rozsahu pôsobnosti.“⁶ Príslušné údaje zozbierané Komisiou v rámci kontroly vhodnosti boli spoluzákonodarcom poskytnuté v auguste a v septembri 2016 a následne boli v máji 2017 uverejnené⁷.

Počas diskusií o návrhu v Európskom parlamente (EP) a v Rade spoluzákonodarcovia zdôraznili potrebu existencie súdržných pravidiel pre predaj na diaľku a osobný predaj. Spravodajcovia Európskeho parlamentu v hlavnom výbore pre návrh o online predaji a inom predaji na diaľku, t. j. vo Výbore pre vnútorný trh a ochranu spotrebiteľa, ako aj v pridruženom Výbore pre právne veci predložili zmeny, ktorými sa rozširuje rozsah pôsobnosti návrhu na všetky zmluvy o predaji uzatvorené medzi predávajúcim a spotrebiteľom. V tejto súvislosti Výbor pre vnútorný trh a ochranu spotrebiteľa požiadal výskumnú službu Európskeho parlamentu, aby vykonala *ex ante* posúdenie vplyvu s cieľom posúdiť vplyv uvedených zmien. EP zverejnil toto posúdenie vplyvu

1 Pozri COM(2015) 634 final.

2 Pozri COM(2015) 635 final.

3 Na účely tejto dôvodovej správy sa pod odkazom na „online predaje“ rozumejú „online a iné predaje na diaľku“.

4 COM(2015) 633 final, s. 8.

5 Smernica Európskeho parlamentu a Rady 1999/44/ES z 25. mája 1999 o určitých aspektoch predaja spotrebného tovaru a záruk na spotrebný tovar, Ú. v. ES L 171, 7.7.1999, s. 12.

6 COM(2015) 633 final, s. 8.

7 SWD(2017) 209 final. Správu o kontrole vhodnosti spotrebiteľského a marketingového práva a externé podporné štúdie nájdete na: http://ec.europa.eu/newsroom/just/item-detail.cfm?item_id=59332&ticket=ST-25614682-e2tNLEtewXUap6Gbc0Wzg4NGelXRUC7OXD3BkwIM0NNPzQKuVog4GztcwvMf4lakPH7hLHq5ol9Z1Qp4vLHcpm-Jj71zxYb8yr4dh9M8XMrC8-AOP82AjNmHaQXuUINLKghPW4zVloMFwYYx6y0wJxqAl

14. júla 2017, pričom z jeho záverov vyplýva potreba súdržných pravidiel pre všetky druhy predaja v prospech podnikov aj spotrebiteľov⁸.

Na neformálnom zasadnutí Rady pre spravodlivosť a vnútorné veci, ktoré sa konalo 7. júla 2017, ako aj v rámci pracovnej skupiny Rady pre občianskoprávne záležitosti (zmluvné právo) veľká väčšina členských štátov vyjadrila výhrady týkajúce sa právnej roztrieštenosti, ktorá by vyplývala z rôznych režimov predaja tovaru na diaľku a osobného predaja, pričom uviedli, že pravidlá uplatniteľné na predaj tovaru musia byť rovnaké bez ohľadu na predajný kanál. Viaceré členské štáty následne vyjadrili názor, že Komisia by mala predložiť zmenený návrh s rozšírením rozsahu jeho pôsobnosti aj na osobné predaje.

Cieľom tohto zmeneného návrhu je v súlade so závermi Európskej rady uľahčiť včasný pokrok v oblasti, ktorá je základom stratégií jednotného trhu: V júni 2016 Európska rada vyzvala na to, „aby sa rôzne stratégie jednotného trhu [...] dokončili a vykonali do roku 2018“⁹. A v júni 2017 Európska rada zdôraznila, že „na dosiahnutie úrovne ambícií stanovenej v záveroch z júna 2016, pokiaľ ide o jednotný trh [...] musia EÚ a jej členské štáty vyvinúť ďalšie úsilie. [...] Rada predloží na zasadnutie Európskej rady v júni 2018 správu o pokroku v prehlbovaní, implementácii a presadzovaní jednotného trhu vo všetkých jeho aspektoch“¹⁰.

Predložením tohto zmeneného návrhu, ktorým sa rozsah pôsobnosti pôvodného návrhu rozširuje na osobný predaj, Komisia reaguje na opísaný vývoj v rámci medziinštitucionálnych rokovaní, a to s ohľadom na zistenia kontroly vhodnosti¹¹ a posúdenie vplyvu vykonané výskumnou službou Európskeho parlamentu, ktoré sú podrobne opísané v pracovnom dokumente útvarov Komisie pripojenom k zmenenému návrhu¹².

• Dôvody a ciele návrhu

Z posúdenia vplyvu pôvodného návrhu vyplynuli problémy, ktorým čelia spotrebiteľia aj podniky a ktoré pramenia v rozdieloch medzi jednotlivými vnútroštátnymi systémami zmluvného práva. V súlade s prístupom minimálnej harmonizácie zakotveným v smernici o predaji spotrebného tovaru a zárukách naň sa nepodporuje, aby spotrebiteľia nakupovali tovar z iných krajín EÚ alebo aby podniky predávali do iných krajín EÚ¹³, čo spotrebiteľom a podnikom bráni v plnom využívaní príležitostí na vnútornom trhu. V rámci hodnotenia kontroly vhodnosti sa potvrdila potreba zachovania súdržných pravidiel v tejto oblasti, a to tak pre predaj na diaľku, ako aj pre osobný predaj¹⁴.

Od prijatia návrhu Komisie sa zvýšila dôvera spotrebiteľov v cezhraničné nakupovanie online, ktoré predstavuje najväčšiu časť cezhraničného obchodovania so spotrebným tovarom, napriek tomu však zostáva nižšia ako ich dôvera v domáce nákupy¹⁵. Jedným z hlavných problémov spotrebiteľov v súvislosti s cezhraničným elektronickým obchodom je neistota, pokiaľ ide o ich

8 http://www.europarl.europa.eu/thinktank/sk/document.html?reference=EPRS_STU%282017%29603258

9 EUCO 26/16, http://www.consilium.europa.eu/press-releases-pdf/2016/6/47244643506_sk.pdf.

10 EUCO 8/17, http://www.consilium.europa.eu/press-releases-pdf/2017/6/47244661590_sk.pdf.

11 SWD(2017) 209 final, Správa o kontrole stavu spotrebiteľského a marketingového práva.

12 SWD(2017) 354 final, Vplyv plne harmonizovaných pravidiel na zmluvy o predaji tovaru.

13 SWD(2017) 209 final, Správa o kontrole vhodnosti spotrebiteľského a marketingového práva, s. 78.

14 SWD(2017) 209 final, Správa o kontrole vhodnosti spotrebiteľského a marketingového práva, s. 62 – 65.

15 72,4 % spotrebiteľov dôveruje domácim nákupom, kým 57,8 % dôveruje cezhraničným nákupom. Hodnotiaca tabuľka spotrebiteľských podmienok – 2017 dostupná na adrese: http://ec.europa.eu/newsroom/just/item-detail.cfm?item_id=117250.

klúčové zmluvné práva.¹⁶ Zvýšená dôvera spotrebiteľov sa však nepremenila v rovnako výrazný nárast skutočne vykonaných cezhraničných nákupov¹⁷.

Dôvera podnikov v cezhraničný predaj sa stále nezlepšuje. V rámci najnovšieho prieskumu v celej EÚ (2016) 58 % všetkých maloobchodníkov v EÚ vyhlásilo, že dôveruje online predaju; iba 28 % však má dôveru v online predaj do iných krajín EÚ, zatiaľ čo 30 % dôveruje len predaju spotrebiteľom vo svojej vlastnej krajine¹⁸. Úloha rôznych vnútroštátnych zmluvných právnych predpisov ako jednej z hlavných prekážok cezhraničného predaja, ktorá bola zdôraznená v posúdení vplyvu pripojenému k pôvodnému návrhu potvrdzujú tieto nové údaje: dve zo štyroch najdôležitejších prekážok cezhraničného obchodu pre maloobchodníkov, ktorí v súčasnosti predávajú online, sa týkajú rozdielov v zmluvnom práve (38,1 %) a rozdielov medzi vnútroštátnymi pravidlami ochrany spotrebiteľa (37,4 %)¹⁹. Tieto obavy sa odrážajú v pretrvávajúcich nízkych úrovniach využívania cezhraničného elektronického obchodu maloobchodníkmi²⁰.

Rozdiely vo vnútroštátnom spotrebiteľskom zmluvnom práve ovplyvňujú aj podniky a spotrebiteľov, ktorí vykonávajú osobný cezhraničný predaj: z analýzy vypracovanej v súvislosti s kontrolou vhodnosti spotrebiteľského a marketingového práva EÚ vyplýva, že 42 % maloobchodníkov predávajúcich osobne a 46 % maloobchodníkov využívajúcich kanály predaja na diaľku považujú náklady na dosiahnutie súladu s rôznorodými pravidlami týkajúcimi sa ochrany spotrebiteľa a zmluvného práva za závažné prekážky pre ich cezhraničný predaj²¹. Z údajov nedávnej kontroly vhodnosti vykonanej v rámci programu REFIT zároveň vyplýva, že pre 72 % spotrebiteľov predstavujú rozdiely v spotrebiteľských právach v prípade chybných výrobkov dôležitý alebo veľmi dôležitý faktor, ktorý treba zvážiť pri osobnej kúpe v inom členskom štáte EÚ²².

Cieľom pôvodného návrhu preto bolo odstrániť klúčové prekážky týkajúce sa zmluvného práva, ktoré bránia cezhraničnému obchodu, s cieľom odstrániť problémy, ktorým podniky a spotrebiteľia čelia z dôvodu zložitosti právneho rámca a nákladov, ktoré podnikom vznikajú v dôsledku rozdielov v zmluvnom práve.

Tento zmenený návrh, ktorý sa vzťahuje na každý druh predaja, sa zameriava na rovnaký cieľ a prispieva k nemu ešte viac, pretože obchodníci, ktorí predávajú alebo zvažujú osobný cezhraničný predaj sú takisto ovplyvnení neistotami a nákladmi vyplývajúcimi z rôznych vnútroštátnych systémov zmluvného práva, nižšími cezhraničnými predajmi, menším výberom a menej konkurenčnými cenami pre spotrebiteľov. Okrem toho sa týmto zmeneným návrhom zabráňuje negatívnym vplyvom na obchodníkov, ktorí predávajú na vnútroštátnej úrovni na diaľku, ako aj osobne, ktoré by vyplynuli z rozdielných vnútroštátnych systémov zmluvného práva uplatňovaných na rôzne distribučné kanály. Z tohto dôvodu sa v návrhu zohľadňuje trend zvýšeného predaja prostredníctvom viacerých kanálov a reaguje sa na vývoj na trhu, a to pokiaľ ide o spotrebiteľov, ako aj podniky.

16 Európska komisia, Consumer survey identifying the main cross-border obstacles to the DSM and where they matter most (Spotrebiteľský prieskum zameraný na identifikáciu hlavných cezhraničných prekážok jednotného digitálneho trhu a oblastí, kde spôsobujú najväčšie problémy), 2015.

17 Hodnotiaca tabuľka spotrebiteľských podmienok – 2017.

18 Prieskum postojov maloobchodných predajcov k cezhraničnému obchodu a ochrane spotrebiteľa 2016, s. 120.

19 Prieskum postojov maloobchodných predajcov k cezhraničnému obchodu a ochrane spotrebiteľa 2016, s. 123 – 124. Tieto prekážky sa uvádzali ako najdôležitejšie po „vyššom riziku podvodu a nezaplatenia pri cezhraničných predajoch“ (39,7 %) a „rozdielov vo vnútroštátnych daňových predpisoch“ (39,6 %).

20 Prieskum postojov maloobchodných predajcov k cezhraničnému obchodu a ochrane spotrebiteľa 2016, s. 105.

21 SWD(2017) 209 final, Správa o kontrole vhodnosti spotrebiteľského a marketingového práva, s. 100 – 101.

22 SWD(2017) 209 final, Správa o kontrole vhodnosti spotrebiteľského a marketingového práva, s. 100.

- **Súlاد s existujúcimi právnymi predpismi v danej oblasti politiky**

Kľúčové hmotnoprávne ustanovenia zmeneného návrhu sa týkajú hlavných rozdielov medzi jednotlivými obligatónnymi vnútroštátnymi pravidlami ochrany spotrebiteľa, ktoré sú dôsledkom toho, ako členské štáty uplatnili pravidlá minimálnej harmonizácie zakotvené v smernici o predaji spotrebného tovaru a zárukách naň. Práve tieto hlavné rozdiely vo vnútroštátnych pravidlách ovplyvňujú rozhodnutia obchodníkov o tom, či alebo do akej miery budú predávať tovar cezhranične. Hoci návrh vychádza z pravidiel uvedených v smernici o predaji spotrebného tovaru a zárukách naň, ktorá sa navrhuje zrušiť, stanovuje sa v ňom úplná harmonizácia kritérií súladu tovaru, hierarchia prostriedkov nápravy a spôsoby využitia týchto prostriedkov.

Návrh je doplnením existujúcich horizontálnych právnych predpisov v oblasti ochrany spotrebiteľa, najmä smernice Európskeho parlamentu a Rady 2011/83/EÚ z 25. októbra 2011 o právach spotrebiteľov²³. Tieto dva nástroje by sa neprekrývali, fungovali by tak, že by sa vzájomne dopĺňali, keďže smernica 2011/83/EÚ obsahuje predovšetkým ustanovenia o požiadavkách na predzmluvné informácie, práve na odstúpenie od zmluvy uzatvorenej na diaľku alebo mimo prevádzkových priestorov a pravidlá týkajúce sa dodania tovaru a prechode rizika, zatiaľ čo v návrhu týkajúcom sa zmlúv o predaji tovaru sa stanovujú pravidlá týkajúce sa súladu tovaru so zmluvou, prostriedky nápravy dostupné spotrebiteľom v prípade nesúladu so zmluvou a spôsoby uplatnenia týchto prostriedkov nápravy. Návrh je zároveň v súlade s výsledkami kontroly vhodnosti spotrebiteľského a marketingového práva EÚ²⁴.

Návrhom sa dopĺňajú odvetvové právne predpisy Únie, ako sú napríklad právne predpisy o ekodizajne²⁵ alebo energetickom označovaní²⁶ a ich vykonávacie a delegované akty, ktorými sa zavádzajú osobitné požiadavky na životnosť výrobku.

Návrh je zlučiteľný s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 z 12. decembra 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach²⁷ a s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 zo 17. júna 2008 o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky (Rím I)²⁸, ktorými sa stanovujú pravidlá na určenie súdnej právomoci a rozhodného práva.

- **Súlاد s ostatnými politikami Únie**

Návrh sa týka opatrení, ktoré Komisia navrhla vo svojom oznámení o komplexnom prístupe k podnieteniu cezhraničného elektronického obchodu pre občanov a podniky Európy²⁹. Každé z týchto opatrení významne prispieva k podnieteniu cezhraničného elektronického obchodu v Európe a ich kombinácia predstavuje balík vzájomne sa dopĺňajúcich prvkov, ktoré sú potrebné na dosiahnutie plných výhod posilneného cezhraničného elektronického obchodu. Najmä úplnou harmonizáciou kľúčových ustanovení vnútroštátneho zmluvného práva by sa malo zabezpečiť

23 Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2011/83/EÚ z 25. októbra 2011 o právach spotrebiteľov, ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 93/13/EHS a smernica Európskeho parlamentu a Rady 1999/44/ES a ktorou sa zrušuje smernica Rady 85/577/EHS a smernica Európskeho parlamentu a Rady 97/7/ES, Ú. v. EÚ L 304, 22.11.2011, s. 64.

24 SWD(2017) 209 final, Správa o kontrole vhodnosti spotrebiteľského a marketingového práva.

25 Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/125/ES z 21. októbra 2009 o vytvorení rámca na stanovenie požiadaviek na ekodizajn energeticky významných výrobkov, Ú. v. EÚ L 285, 31.10.2009, s.10 – 35.

26 Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2010/30/EÚ z 19. mája 2010 o udávaní spotreby energie a iných zdrojov energeticky významnými výrobkami na štítkoch a štandardných informáciách o výrobkoch, Ú. v. EÚ L 153, 18.6.2010, s. 1 – 12.

27 Ú. v. EÚ L 351, 20.12.2012, s. 1 – 32.

28 Ú. v. EÚ L 177, 4.7.2008, s. 6.

29 COM(2016) 320 final, Oznámenie Komisie Európskemu parlamentu, Rade, Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru a Výboru regiónov – Komplexný prístup k podnieteniu cezhraničného elektronického obchodu pre občanov a podniky Európy.

zjednodušené vykonávanie navrhovaného nariadenia o geografickom blokovaní³⁰, keďže sa ním odstráni jeden z hlavných dôvodov, pre ktoré podniky využívajú geografické blokovanie.

Zmenený návrh je v súlade s návrhom smernice o dodávaní digitálneho obsahu. Obidva predstavujú významný prínos k uvoľneniu potenciálu jednotného digitálneho trhu, pričom zmenený návrh je veľmi dôležitou súčasťou uvedeného balíka, keďže predaj tovaru predstavuje viac ako 80 % celkového cezhraničného obchodu³¹.

V oznámení o preskúmaní vykonávania stratégie jednotného digitálneho trhu v polovici trvania³² Komisia naliehala na Európsky parlament a Radu, aby včas prijali všetky navrhované opatrenia, a to s ohľadom na potrebu rýchlo odstrániť zostávajúce prekážky a reálne sfunkčniť jednotný digitálny trh.

2. PRÁVNY ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

• Právny základ

Právnym základom tohto zmeneného návrhu je článok 114 Zmluvy o fungovaní Európskej únie a jeho hlavným cieľom je zlepšenie vytvárania a fungovania vnútorného trhu.

Ako už bolo vysvetlené v oddiele 1 minimálna harmonizácia stanovená v smernici o predaji spotrebného tovaru a zárukách naň viedla k rozdielom v pravidlách spotrebiteľského zmluvného práva. Dôvodom rozdielov, bola skutočnosť, že vnútroštátne obligatórne pravidlá, išli nad rámec minimálnych noriem stanovených v smernici o predaji spotrebného tovaru a zárukách naň³³. Tieto rozdiely vytvárajú prekážky pre cezhraničný obchod, a preto majú priamy účinok na budovanie a fungovanie vnútorného trhu a obmedzujú hospodársku súťaž. Týmto návrhom sa odstránia prekážky výkonu základných slobôd, ktoré vyplývajú z týchto rozdielov, najmä z dodatočných transakčných nákladov pri uzatváraní cezhraničných transakcií a z nedostatočnej dôvery spotrebiteľov, pokiaľ ide o uplatnenie svojich práv pri nákupoch v inej krajine EÚ. Všetky tieto faktory majú priamy účinok na budovanie a fungovanie vnútorného trhu a obmedzujú hospodársku súťaž a poukazujú na to, že minimálna harmonizácia stanovená v smernici o predaji spotrebného tovaru a zárukách naň nebola dostatočná na vyriešenie aspektov vnútorného trhu týkajúcich sa cezhraničného predaja spotrebného tovaru v rámci Únie.

Zrušenie existujúcej smernice o predaji spotrebného tovaru a zárukách naň, v ktorej sa stanovuje minimálna harmonizácia, a jej nahradenie smernicou stanovujúcou úplnú harmonizáciu, s rozšíreným rozsahom pôsobnosti, ktorá zahŕňa predaj na diaľku, ako aj osobný predaj, prispeje k súdržnejšiemu právnemu rámcu, čím sa podporí fungujúci vnútorný trh. Návrhom sa zaručí vysoká úroveň ochrany spotrebiteľa na úrovni EÚ, a to prostredníctvom poskytnutia súboru plne harmonizovaných obligatórnych pravidiel, ktorými sa zachová a v mnohých prípadoch zlepší úroveň ochrany, ktorú spotrebiteľia v súčasnosti majú podľa platnej smernice o predaji spotrebného tovaru a zárukách naň.

30 COM(2016) 289 final, Návrh nariadenia Európskeho parlamentu a Rady o riešení geografického blokovania a iných foriem diskriminácie z dôvodu štátnej príslušnosti zákazníkov, miesta bydliska alebo sídla na vnútornom trhu, ktorým sa mení nariadenie (ES) č. 2006/2004 a smernica 2009/22/ES.

31 Posúdenie vplyvu pripojené k návrhom týkajúcim sa zmlúv o digitálnom obsahu, SWD(2015) 274 final, s. 5.

32 COM(2017) 228 final, Oznámenie Komisie Európskemu parlamentu, Rade, Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru a Výboru regiónov o preskúmaní vykonávania stratégie digitálneho jednotného trhu v polovici trvania. Prepojený digitálny jednotný trh pre všetkých.

33 Tieto informácie sa získavajú hlavne z oznámení členských štátov Komisii podľa článkov 32 a 33 smernice 2011/83/EÚ, pokiaľ ide o transpozíciu smernice Rady 93/13/EHS a smernice 1999/44/ES; úplné znenia oznámení sú dostupné na: http://ec.europa.eu/consumers/consumer_rights/rights-contracts/directive/notifications/index_en.htm.

- **Subsidiarita**

Návrh je v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 Zmluvy o Európskej únii.

Cieľ odstrániť bariéry spotrebiteľského zmluvného práva, a tým podporiť vnútorný trh v prospech podnikov a spotrebiteľov nemožno primerane dosiahnuť na úrovni členských štátov. Pravidlá týkajúce sa predaja tovaru uvedené v smernici o predaji spotrebného tovaru a zárukách naň predstavujú minimálnu harmonizáciu, a teda umožňujú rôzne vykonávanie zo strany členských štátov. To viedlo k rozdielnym vnútroštátnym pravidlám a následne k transakčným nákladom na cezhraničné predaje. Iba koordinovaná intervencia na úrovni Únie zameraná na odstránenie rozdielných vnútroštátnych prístupov k právnym predpisom o ochrane spotrebiteľa platných v Európskej únii a realizovaná prostredníctvom úplnej harmonizácie môže prispieť k dobudovaniu vnútorného trhu a k vyriešeniu tohto problému.

Iniciatívou na úrovni EÚ sa zabezpečí rozvoj spotrebiteľského zmluvného práva koherentným spôsobom a zároveň sa zabezpečí, aby všetci spotrebiteľia v EÚ mohli využívať rovnako vysokú úroveň ochrany spotrebiteľa. Vytvorí sa právna istota pre podniky, ktoré chcú predávať svoj tovar v iných členských štátoch. Takýto výsledok sa dá dosiahnuť len prostredníctvom opatrení na úrovni EÚ. Návrhom sa plne harmonizujú niektoré kľúčové prostriedky nápravy týkajúce sa zmlúv so spotrebiteľmi a podmienky ich vykonávania. Vytvorí sa tak jednotný súbor pravidiel zabezpečujúcich, či už vnútroštátne alebo cezhranične, pri predaji na diaľku alebo osobnom predaji, rovnakú vysokú úroveň ochrany spotrebiteľov v celej Európskej únii a umožňujúcich obchodníkom predaj spotrebiteľom vo všetkých členských štátoch na základe rovnakých zmluvných podmienok. Návrhom sa tak výrazne znižujú náklady obchodníkov na dodržiavanie predpisov, pričom sa zachováva celková vysoká úroveň ochrany spotrebiteľa na úrovni EÚ a posilňuje sa ochrana záujmov spotrebiteľov prostredníctvom lepšieho výberu tovaru a nižších cien.

Ako sa tiež zdôraznilo v posúdení vplyvu, ktoré si objednal Európsky parlament, opatrenia na úrovni EÚ, najmä opatrenia zahŕňajúce osobný predaj, by boli účinnejšie ako opatrenia na vnútroštátnej úrovni. Všetky stanoviská, ktoré národné parlamenty zaslali k návrhu týkajúcemu sa online a iných predajov tovaru na diaľku, sú proti možnému vzniku rozdielných pravidiel pre predaj tovaru na diaľku a osobný predaj³⁴.

Prístup úplnej harmonizácie sa už osvedčil v oblasti právnych predpisov EÚ na ochranu spotrebiteľov, najmä prostredníctvom pravidiel smernice 2011/83/EÚ tým, že sa zabezpečil súbor jednotných práv spotrebiteľov pre všetkých spotrebiteľov v Európskej únii, ktoré sa vykladajú a uplatňujú jednotným spôsobom vo všetkých členských štátoch.

Návrhom sa zároveň zavádza konzistentný právny základ pre koordinované opatrenia na presadzovanie práva podľa nariadenia³⁵ o spolupráci medzi národnými orgánmi zodpovednými za vynucovanie právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa, pričom opatrenia na presadzovanie právnych predpisov by sa do veľkej miery uľahčili na základe navrhovaných jednotných, plne harmonizovaných pravidiel. Tým by sa posilnilo presadzovanie právnych predpisov EÚ v prospech spotrebiteľov EÚ. Takýto výsledok sa dá dosiahnuť len prostredníctvom opatrení na úrovni EÚ.

34 Stanoviská predložili národné parlamenty DE, CZ, IE, FR, IT, LU, NL, AT, PT a RO. Tieto stanoviská nájdete na: http://ec.europa.eu/dgs/secretariat_general/relations/relations_other/npo/index_sk.htm.

35 Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 z 27. októbra 2004 o spolupráci medzi národnými orgánmi zodpovednými za vynucovanie právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa, Ú. v. EÚ L 364, 9.12.2004, s. 1.

- **Proporcionalita**

Zmenený návrh je v súlade so zásadou proporcionality stanovenou v článku 5 Zmluvy o Európskej únii, pretože neprekračuje rámec toho, čo je nevyhnutné na dosiahnutie uvedených cieľov.

Návrhom sa neharmonizujú všetky aspekty týkajúce sa zmlúv o predaji tovaru. Je zameraný výhradne na ďalšiu harmonizáciu tých zacielených, kľúčových obligatórnych práv garantovaných v rámci spotrebiteľského zmluvného práva EÚ, ktoré majú zásadný význam pri uskutočňovaní cezhraničných transakcií, ktorých súčasnú rôznorodú povahu zainteresované strany označili za prekážku obchodu a ktoré sú potrebné na vybudovanie dôvery spotrebiteľov. Výber právnej formy smernice namiesto nariadenia bude mať okrem toho za následok podstatne menej zásahov do vnútroštátnych právnych predpisov (pozri ďalej v časti „Výber nástroja“).

- **Výber nástroja**

Výsledkom voľby smernice je, že členské štáty budú mať slobodu prispôbiť svoje vnútroštátne právne predpisy pri zabezpečení jednoduchých a moderných noriem, ktorými sa odstránia bariéry v oblasti zmluvného práva, vytvoria sa rovnaké podmienky pre podniky a zároveň sa zabezpečí, aby spotrebiteľia mali možnosť využívať vysokú úroveň ochrany spotrebiteľov v celej EÚ.

Nariadenie by si vyžadovalo oveľa podrobnejší a komplexnejší režim než smernica, aby jeho účinky boli priamo uplatniteľné. To by malo za následok oveľa viac zásahov do vnútroštátnych právnych predpisov.

3. VÝSLEDKY EX POST HODNOTENÍ, KONZULTÁCIÍ SO ZAJINTERESOVANÝMI STRANAMI A POSÚDENÍ VPLYVU

- **Konzultácie so zainteresovanými stranami**

Konzultačný postup

Pôvodnému návrhu predchádzal rozsiahly konzultačný proces, ktorý bol založený na kombinácii verejných a cielených konzultácií. Komisia sa usilovala získať širokú a vyváženú škálu názorov tým, že poskytla príležitosť všetkým príslušným stranám (podnikom, spotrebiteľom, vnútroštátnym orgánom, právnikom a akademickým pracovníkom), aby vyjadrili svoje stanoviská³⁶. Zistenia týchto konzultácií sa nachádzajú v dokumente COM(2015) 635 final.

V nadväznosti na prijatie pôvodného návrhu Komisia v priebehu kontroly vhodnosti uskutočnila ďalšie konzultácie so zainteresovanými stranami, ktoré sa týkali aj smernice o predaji spotrebného tovaru a zárukách naň, pričom zohľadnila stanoviská vyjadrené v návrhu o predaji tovaru online a iných predajoch tovaru na diaľku. Zainteresované strany boli zapojené prostredníctvom verejnej online konzultácie, ktorá prebiehala od mája do septembra 2016, niekoľkých cielených konzultačných činností vykonaných externými dodávateľmi v súvislosti s prípravou podporných štúdií v období od apríla 2016 do januára 2017, ako aj diskusií v rámci špecializovanej skupiny expertov zainteresovaných strán pozostávajúceho z hlavných európskych a vnútroštátnych spotrebiteľských a podnikateľských organizácií. Zistenia z týchto konzultácií sú uvedené v pracovnom dokumente útvarov Komisie SWD(2017) 209 final a v príslušnej podpornej štúdii o nákladoch a prínosoch minimálnej harmonizácie v rámci smernice o predaji spotrebného tovaru

36

Viac podrobností o konzultáciách nájdete na adrese: http://ec.europa.eu/justice/newsroom/contract/opinion/index_en.htm.

a zárukách naň a potenciálnej úplnej harmonizácie a zosúladenia pravidiel EÚ pre rôzne predajné kanály³⁷.

Zainteresované strany opakovane zdôrazňovali potrebu zachovania súdržnosti medzi pravidlami spotrebiteľského zmluvného práva platnými pre predaj na diaľku a pre predaj za osobnej účasti. V rámci verejných konzultácií pred prijatím návrhov týkajúcich sa digitálnych zmlúv zúčastnené členské štáty, podnikateľské združenia a spotrebiteľské organizácie varovali pred negatívnymi účinkami možného nesúladu pravidiel platných pre predaj tovaru na diaľku a osobný predaj. V uvedenej štúdii³⁸, ktorá bola pripojená ku kontrole vhodnosti, sa takisto potvrdzuje, že vnútroštátne orgány, podnikateľské a spotrebiteľské organizácie výrazne podporujú zachovanie jednotného súboru pravidiel pre osobný predaj spotrebného tovaru a predaj spotrebného tovaru na diaľku. Domnievajú sa, že by sa tým zlepšila transparentnosť, znížila zložitosť a uľahčilo sa pochopenie systému pre spotrebiteľov a obchodníkov. Tým by sa uľahčilo nakupovanie a predaj cez hranice, posilnila sa hospodárska súťaž, znížili sa náklady na dodržiavanie právnych predpisov a znížili sa ceny pre spotrebiteľov.

• Posúdenie vplyvu

Ako podklad pôvodného návrhu sa vykonalo posúdenie vplyvu, pričom správa o tomto posúdení vplyvu a jej zhrnutie sa zverejnili spolu s pôvodným návrhom³⁹.

V pracovnom dokumente útvarov Komisie, ktorý je pripojený k zmenenému návrhu, Komisia doplnila toto posúdenie vplyvu analýzou zistení a údajov zhromaždených v rámci kontroly vhodnosti a so zreteľom na posúdenie vplyvu vypracované výskumnou službou Európskeho parlamentu⁴⁰. Okrem toho Komisia zobrala do úvahy aj najnovšie údaje uverejnené v hodnotiacej tabuľke spotrebiteľských podmienok na rok 2017, ktorá vychádza zo špecializovaných reprezentatívnych prieskumov spotrebiteľov a maloobchodníkov vo všetkých krajinách EÚ⁴¹. V pracovnom dokumente útvarov Komisie sa uvádza komplexný prehľad vplyvov plne harmonizovaných pravidiel týkajúcich sa zmlúv o predaji tovaru na podniky, spotrebiteľov a napokon členské štáty a digitálny a vnútorný trh EÚ.

Z analýzy Komisie vyplýva, že problémy vyplývajúce z rôznych vnútroštátnych pravidiel, ktorými sa zavádza systém smernice o predaji spotrebného tovaru a zárukách naň, sú relevantné tak pre predaj na diaľku, ako aj pre osobný predaj. V kontrole vhodnosti, ktorá 2. mája 2017 získala kladné stanovisko výboru pre kontrolu regulácie⁴², sa potvrdzujú politické rozhodnutia Komisie v návrhu o predaji tovaru na diaľku a zdôrazňuje sa, že konzistentnosť právnych režimov predaja na diaľku a predaja za osobnej účasti by mala celkovo pozitívny vplyv na spotrebiteľov a podniky na jednotnom trhu⁴³.

37 http://ec.europa.eu/newsroom/just/item-detail.cfm?item_id=59332.

38 Štúdia o nákladoch a prínosoch minimálnej harmonizácie podľa smernice 1999/44/ES o predaji spotrebného tovaru a zárukách naň a potenciálnej úplnej harmonizácie a zosúladenia pravidiel EÚ pre rôzne predajné kanály, s. 44.

39 Správa o posúdení vplyvu a jej zhrnutie sú dostupné na adrese: http://ec.europa.eu/justice/contract/digital-contract-rules/index_en.htm.

40 SWD(2017) 354 final, Vplyv plne harmonizovaných pravidiel na zmluvy o predaji tovaru.

41 Hodnotiaca tabuľka spotrebiteľských podmienok, vydanie 2017.

42 2016/JUST/023, ktorý je k dispozícii na adrese https://ec.europa.eu/info/publications/fitness-check-consumer-and-marketing-law_sk.

43 Zhrnutie štúdie o nákladoch a prínosoch minimálnej harmonizácie v rámci smernice o predaji spotrebného tovaru a zárukách naň a potenciálnej úplnej harmonizácie vybraných oblastí ochrany spotrebiteľa.

- **Základné práva**

Zmenený návrh bude mať pozitívny vplyv na viaceré práva chránené Chartou základných práv Európskej únie, najmä článkom 38 o ochrane spotrebiteľa a článkom 16 o slobode podnikania.

Súbor plne harmonizovaných pravidiel pre predaj tovaru na diaľku a osobný predaj tovaru zabezpečí plne harmonizovaný vysoký stupeň ochrany spotrebiteľov v celej EÚ v súlade s článkom 38 Charty základných práv, pretože spotrebiteľom poskytne jasné a konkrétne práva pri nákupe tovaru na domácom trhu alebo z iných členských štátov. Hoci sa týmito pravidlami nahradia súčasné vnútroštátne pravidlá pre tovar, čo by v jednom alebo dvoch bodoch mohlo znížiť úroveň ochrany spotrebiteľov v niekoľkých členských štátoch, je to vyvážené zvýšením ochrany spotrebiteľa v porovnaní s existujúcimi vnútroštátnymi právnymi predpismi v iných bodoch.

Súbor plne harmonizovaných pravidiel pre predaj tovaru na diaľku a osobný predaj tovaru takisto prispeje k dosiahnutiu cieľa článku 16, pretože sa podnikom uľahčí predaj tovaru v EÚ. Posilní sa teda schopnosť podnikov expandovať.

Jasné zmluvné práva môžu pomôcť k naplneniu cieľa článku 47 (Právo na účinný prostriedok nápravy), pretože môžu zvýšiť schopnosť osôb uplatniť svoje právo na účinný prostriedok nápravy pred súdom. Novými pravidlami by mali spresniť prostriedky nápravy v prípade sporov.

4. VPLYV NA ROZPOČET

Zmenený návrh nebude mať žiadny vplyv na rozpočet.

5. ĎALŠIE PRVKY

- **Vysvetlenie konkrétnych ustanovení návrhov**

Zmeneným návrhom sa rozširuje rozsah pôsobnosti pôvodného návrhu, ktorý sa týkal výhradne online a iných predajov na diaľku, aj na osobný predaj. Zmeny pôvodného návrhu pozostávajú z technických zmien potrebných na rozšírenie rozsahu pôsobnosti návrhu a na zrušenie smernice 1999/44/ES: ide o vypustenie odkazov na „online a iné predaje na diaľku“, doplnenie ustanovenia o zrušení smernice 1999/44/ES vrátane časového objasnenia týkajúceho sa zmlúv, na ktoré sa vzťahujú vykonávacie opatrenia zmeneného návrhu, a doplnenie určitých ustanovení smernice 1999/44/ES, ktoré sú potrebné pre úplnosť tejto smernice v dôsledku zrušenia smernice 1999/44/ES, ako je napríklad vymedzenie pojmu „výrobca“. Napokon bolo vykonaných aj niekoľko technických zmien na zlepšenie konzistentnosti a jasnosti tohto právneho textu.

Zmeny sa týkajú odôvodnení 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 14, 15, 16, 17, 21, 22, 23, 26, 28, 30, 34, 37, 38 a 42. Pôvodné odôvodnenie 4 bolo vypustené a pôvodné odôvodnenia 5, 6 a 7 sa prečíslovali na 4, 5 a 6, pričom sa vložilo nové odôvodnenie 7. Zmeny v právnom texte sa týkajú článkov 1, 2, 15 a 19, pričom sa vložili nové články 20 a 21. Pôvodné články 20, 21 a 22 sa prečíslovali na články 22, 23 a 24.

Zmenený návrh

SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY

o určitých aspektoch týkajúcich sa zmlúv o ~~online a iných predajoch tovaru na diaľku~~ predaji tovaru, ktorou sa mení nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 a smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/22/ES a zrušuje smernica Európskeho parlamentu a Rady 1999/44/ES

(Text s významom pre EHP)

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,
so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 114,
so zreteľom na návrh Európskej komisie,
po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,
so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru⁴⁴,
konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom,
keďže:

- (1) V záujme zachovania si konkurencieschopnosti na svetových trhoch potrebuje Európska únia zlepšiť fungovanie vnútorného trhu a úspešne reagovať na viaceré výzvy, ktoré sa dnes vynárajú v dôsledku čoraz väčšej orientácie hospodárstva na technológie. V stratégii pre jednotný digitálny trh⁴⁵ sa stanovuje komplexný rámec na uľahčenie integrácie digitálneho rozmeru do ~~jednotného~~ vnútorného trhu. Prvý pilier stratégie rieši fragmentáciu obchodu v rámci EÚ prostredníctvom odstraňovania všetkých hlavných prekážok rozvoja cezhraničného elektronického obchodu, ktorý predstavuje najdôležitejšiu časť cezhraničného predaja realizovaného medzi podnikom a koncovým zákazníkom.
- (2) Na dosiahnutie dobre fungujúceho ~~skutočného jednotného digitálneho~~ vnútorného trhu je nevyhnutná harmonizácia určitých aspektov zmlúv o predaji tovaru, pričom základom je vysoká úroveň ochrany spotrebiteľa.
- (3) Elektronický obchod je ~~hlavnou hnacou silou jednou z hlavných hnacích síl~~ rastu na ~~jednotnom digitálnom~~ vnútornom trhu. Jeho rastový potenciál však nie je ani zďaleka plne využitý. Aby sa posilnila konkurencieschopnosť Únie a podporil sa rast, musí Únia konať rýchlo a povzbudiť hospodárske subjekty k plnému využívaniu potenciálu, ktorý ponúka ~~jednotný digitálny~~ vnútorný trh. Plný potenciál ~~jednotného digitálneho~~ vnútorného trhu možno využiť len vtedy, ak všetci účastníci trhu majú bezproblémový prístup k online cezhraničnému predaju tovaru a môžu s dôverou vykonávať transakcie vrátane transakcií elektronického obchodu. Pravidlá zmluvného práva, na základe ktorých účastníci trhu uzatvárajú transakcie, patria medzi kľúčové faktory

44 Ú. v. EÚ C 264, 20.7.2016, s. 57.

45 COM(2015) 192 final.

ovplyvňujúce rozhodnutia podnikov o tom, či budú ponúkať tovar online cezhranične. Tieto pravidlá ovplyvňujú aj ochotu spotrebiteľov osvojiť si tento druh nákupu a dôverovať mu.

- (4) ~~Hoci online predaje tovaru predstavujú prevažnú väčšinu predajov na diaľku v Únii, táto smernica by sa mala vzťahovať na všetky kanály predajov na diaľku vrátane telefonických a mailových objednávok, aby sa zabránilo akémukoľvek neoprávnenému narušeniu hospodárskej súťaže a vytvorili sa rovnaké podmienky pre všetky podniky, ktoré predávajú na diaľku.~~
- (54) Pravidlá Únie vzťahujúce sa na ~~online a iné~~ predaj tovaru ~~na diaľku~~ sú naďalej fragmentované, hoci pravidlá týkajúce sa požiadaviek na predzmluvné informácie, práva na odstúpenie od zmluvy o predaji na diaľku a pravidlá týkajúce sa podmienok dodania boli v plnej miere harmonizované. Ďalšie kľúčové zmluvné prvky, ako sú napríklad kritériá súladu, prostriedky nápravy a spôsoby ich uplatnenia na tovar, ktorý nie je v súlade so zmluvou, sú v súčasnosti predmetom minimálnej harmonizácie v smernici Európskeho parlamentu a Rady 1999/44/ES⁴⁶. Členským štátom sa umožnilo ísť nad rámec noriem Únie a zaviesť pravidlá, ktoré zaručujú ešte vyššiu úroveň ochrany spotrebiteľa. Pri zavádzaní týchto pravidiel riešili rôzne aspekty, a to v rôznom rozsahu. Vnútroštátne ustanovenia, ktorými sa ~~transponujú právne predpisy Únie týkajúce sa spotrebiteľského zmluvného práva~~ transponuje smernica 1999/44/ES, sa dnes do značnej miery líšia, pokiaľ ide o základné prvky kúpnej zmluvy, ako sú napríklad absencia alebo existencia hierarchie prostriedkov nápravy, zákonná záručná lehota, obdobie na presunutie dôkazného bremena, alebo oznámenie chyby tovaru predávajúcemu.
- (65) Existujúce rozdiely môžu mať na podniky a spotrebiteľov nepriaznivý vplyv. Podľa nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008⁴⁷ musia podniky, ktoré orientujú svoje činnosti na spotrebiteľov v iných členských štátoch, zohľadniť obligatórne pravidlá zmluvného práva krajiny obvyklého pobytu spotrebiteľa. Keďže tieto pravidlá sa v jednotlivých členských štátoch odlišné, podnikom môžu vzniknúť dodatočné náklady. Mnohé podniky môžu preto uprednostňovať pokračovanie v obchodovaní na domácom trhu alebo iba vývoz do jedného alebo dvoch členských štátov. Táto voľba minimalizácie expozície nákladom a rizikám spojeným s cezhraničným ~~elektronickým~~ obchodom má za následok stratu príležitostí pre obchodnú expanziu a pre dosiahnutie úspor z rozsahu. Obzvlášť dotknuté sú tým malé a stredné podniky.
- (76) Hoci spotrebiteľia požívajú vysokú úroveň ochrany pri nákupe ~~online alebo inak na diaľku~~ zo zahraničia v dôsledku uplatňovania nariadenia (ES) č. 593/2008, fragmentácia má negatívny vplyv na úroveň dôvery spotrebiteľov v elektronický obchod cezhraničné transakcie. I keď niektoré faktory k tejto nedôvere prispievajú, hlavným zdrojom obavy spotrebiteľov je neistota v oblasti zmluvných práv. Táto neistota existuje nezávisle od toho, či spotrebiteľia sú alebo nie sú chránení obligatónnymi pravidlami spotrebiteľského zmluvného práva svojho členského štátu v prípade, že na nich predávajúci orientuje svoju cezhraničnú činnosť, alebo či spotrebiteľia uzatvárajú alebo neuzatvárajú cezhraničné zmluvy s predávajúcim, ktorý nevykonáva svoju obchodnú činnosť v členskom štáte spotrebiteľa.

46 Smernica Európskeho parlamentu a Rady 1999/44/ES z 25. mája 1999 o určitých aspektoch predaja spotrebného tovaru a záruk na spotrebný tovar, Ú. v. ES L 171, 7.7.1999, s. 12.

47 Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 zo 17. júna 2008 o rozhodnom práve pre mimozmluvné záväzky (Rim I) Ú. v. EÚ L 177, 4.7.2008, s. 6.

- (7) Hoci online predaj tovaru predstavuje prevažnú väčšinu cezhraničného predaja Únií, rozdiely vo vnútroštátnych systémoch zmluvného práva sa dotýkajú maloobchodníkov využívajúcich kanály predaja na diaľku, ako aj maloobchodníkov realizujúcich osobný predaj, a bránia im v expanzii cez hranice. Táto smernica by sa mala vzťahovať na všetky predajné kanály, aby sa vytvorili rovnaké podmienky pre všetky podniky predávajúce tovar spotrebiteľom. Stanovením jednotných pravidiel vzťahujúcich sa na všetky predajné kanály by táto smernica mala zabrániť akýmkoľvek rozdielom, ktoré by vytvorili neprimeranú záťaž pre rastúci počet maloobchodníkov predávajúcich prostredníctvom viacerých kanálov v Únii. Potreba konzistentných pravidiel predaja a záruk pre všetky predajné kanály bola potvrdená v rámci kontroly vhodnosti spotrebiteľského a obchodného práva EÚ, ktorá sa takisto vzťahovala na smernicu 1999/44/ES⁴⁸.
- (8) S cieľom napraviť tieto problémy spôsobené fragmentáciou vnútroštátnych pravidiel by podniky aj spotrebiteľia mali mať možnosť opierať sa o plne harmonizované pravidlá cielene zamerané na online a iné predaj tovaru na diaľku. Sú potrebné jednotné pravidlá, pokiaľ ide o niektoré základné prvky spotrebiteľského zmluvného práva, ktoré v rámci súčasnej minimálnej harmonizácie viedli k vytvoreniu rozdielov a prekážok obchodu v celej Únii. Touto smernicou by sa preto mala zrušiť smernica 1999/44/ES o minimálnej harmonizácii a mali by sa zaviesť plne harmonizované pravidlá o zmluvách o predaji tovaru.
- (9) Plne harmonizované pravidlá spotrebiteľského zmluvného práva uľahčia obchodníkom ponúkanie ich výrobkov v iných členských štátoch. Podniky budú mať menšie náklady, pretože už nebudú musieť zohľadňovať rozdielne spotrebiteľské obligatórne pravidlá. Budú mať väčšiu právnu istotu pri predaji na diaľku do iných členských štátov prostredníctvom stabilného zmluvného práva.
- (10) Zvýšená konkurencia medzi maloobchodníkmi pravdepodobne vyústi do disponibility širšieho výberu pre spotrebiteľov za konkurencieschopnejšie ceny. Vďaka cieľovým a plne harmonizovaným pravidlám budú spotrebiteľia profitovať z vysokej úrovne ochrany spotrebiteľa a vyššej prosperity. To zasa zvýši ich dôveru v cezhraničný obchod na diaľku, najmä v nakupovanie online. Spotrebiteľia budú mať väčšiu dôveru k nákupom vykonávaným cezhranične na diaľku, keďže budú vedieť, že budú mať rovnaké práva v celej Únii.
- (11) Táto smernica sa vzťahuje na pravidlá, ktoré sa uplatňujú na online a iné predaj tovaru na diaľku, len pokiaľ ide o kľúčové prvky zmluvy potrebné na prekonanie prekážok na vnútornom trhu súvisiacich so zmluvným právom v oblasti jednotného digitálneho trhu. Na tento účel by sa mali plne harmonizovať pravidlá týkajúce sa požiadaviek na súlad, prostriedkov nápravy dostupných pre spotrebiteľov v prípade nesúladu tovaru so zmluvou a spôsobov ich uplatnenia a mala by sa zvýšiť úroveň ochrany spotrebiteľa v porovnaní s úrovňou ochrany poskytovanou v smernici 1999/44/ES.

48 Pracovný dokument útvarov Komisie [SWD(2017) 208 final], Správa o kontrole vhodnosti smernice Európskeho parlamentu a Rady 2005/29/ES z 11. mája 2005 o nekalých obchodných praktikách podnikateľov voči spotrebiteľom na vnútornom trhu, a ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 84/450/EHS, smernice Európskeho parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 („smernica o nekalých obchodných praktikách“); smernica Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách; smernica Európskeho parlamentu a Rady 98/6/ES zo 16. februára 1998 o ochrane spotrebiteľa pri označovaní cien výrobkov ponúkaných spotrebiteľovi; smernica Európskeho parlamentu a Rady 1999/44/ES z 25. mája 1999 o určitých aspektoch predaja spotrebného tovaru a záruk na spotrebný tovar; smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/22/ES z 23. apríla 2009 o súdnych príkazoch na ochranu spotrebiteľských záujmov; smernica Európskeho parlamentu a Rady 2006/114/ES z 12. decembra 2006 o klamlivej a porovnávacej reklame.

- (12) Ak zmluva zahŕňa prvky predaja tovaru a poskytovania služieb, táto smernica by sa mala v súlade s prístupom zaujatým v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2011/83/EÚ⁴⁹ vzťahovať iba na tú jej časť, ktorá sa týka predaja tovaru.
- (13) Táto smernica by sa nemala vzťahovať na tovar, ako sú DVD a CD nosiče obsahujúce digitálny obsah takým spôsobom, aby tovar fungoval len ako nosič digitálneho obsahu. Táto smernica by sa mala vzťahovať na digitálny obsah integrovaný do tovaru, ako sú domáce spotrebiče alebo hračky, pri ktorých tvorí digitálny obsah ich súčasť takým spôsobom, že jeho funkcie sú podriadené hlavným funkciám tovaru a tento digitálny obsah funguje ako neoddeliteľná súčasť tovaru.
- (14) Táto smernica by nemala mať vplyv na zmluvné právo členských štátov v oblastiach, ktoré táto smernica neupravuje. Členské štáty by okrem toho v určitých oblastiach, ktoré sú upravené v tejto smernici, takisto mali mať možnosť stanoviť pravidlá podrobnejšie podmienky v súvislosti s tými aspektmi, ktoré nie sú upravené touto smernicou upravované, ale nie plne harmonizované: týka sa to premlčacích lehôt na uplatnenie práv spotrebiteľov, a obchodných záruk. Pokiaľ ide o, a práva právo na nápravu zo strany predávajúceho, členské štáty by mali mať možnosť stanoviť podrobnejšie pravidlá uplatňovania takéhoto práva.
- (15) ~~Keď sa odkazuje na rovnaké koncepcie, pravidlá~~ Pravidlá tejto smernice dopĺňajú by sa mali uplatňovať a vykladať spôsobom, ktorý je v súlade s pravidlami pravidlá smernice 1999/44/ES a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2011/83/EÚ. Zatiaľ čo v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2011/83/EÚ sa uvádzajú najmä ustanovenia týkajúce sa požiadaviek na predzmluvné informácie, práva na odstúpenie od zmlúv uzatvorených na diaľku alebo mimo prevádzkových priestorov a pravidiel o dodaní a prechode rizika, táto smernica zavádza pravidlá týkajúce sa súladu tovaru, prostriedkov nápravy v prípade nesúladu tovaru so zmluvou a spôsobov uplatnenia týchto prostriedkov nápravy, ako sú interpretované judikatúrou Súdneho dvora Európskej únie.
- (16) Na účely právnej istoty ~~obsahuje smernica by táto smernica mala obsahovať vymedzenie pojmu kúpna zmluva. Vo vymedzení tohto pojmu sa uvádza by sa malo uvádzať~~, že zmluvy, v prípade ktorých sa tovar ešte len musí zhotoviť alebo vyrobiť, okrem iného aj na základe špecifikácií spotrebiteľa, sú takisto zahrnuté do rozsahu pôsobnosti tejto smernice.
- (17) V tejto smernici by sa mal vymedziť pojem zmluva s cieľom zabezpečiť pre predajcov a spotrebiteľov zrozumiteľnosť a istotu. Vymedzenie tohto pojmu vychádza by malo vychádzať zo spoločných tradícií všetkých členských štátov – pre existenciu zmluvy sa vyžaduje dohoda, z ktorej majú vyplývať záväzky alebo ktorá má mať iné právne účinky.
- (18) Aby sa požiadavka právnej istoty vyvážila primeranou flexibilitou právnych pravidiel, každý odkaz v tejto smernici na to, čo možno očakávať od osoby alebo čo môže osoba očakávať, by sa mal chápať ako odkaz na to, čo možno primerane očakávať. Štandardná primeranosť sa musí zaistiť objektívne so zreteľom na povahu a účel zmluvy, okolností prípadu a zvyklosti a prax zúčastnených zmluvných strán. Je potrebné objektívne zaistiť primeranú lehotu na vykonanie opravy alebo výmeny so zreteľom na povahu tovaru a nesúladu.

49 Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2011/83/EÚ z 25. októbra 2011 o právach spotrebiteľov, ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 93/13/EHS a smernica Európskeho parlamentu a Rady 1999/44/ES a ktorou sa zrušuje smernica Rady 85/577/EHS a smernica Európskeho parlamentu a Rady 97/7/ES, Ú. v. EÚ L 304, 22.11.2011, s. 64.

- (19) Je potrebné plne harmonizovať pravidlá určenia súladu so zmluvou, aby sa ozrejnilo, čo môže spotrebiteľ očakávať od tovaru a za čo ručí predávajúci v prípade nesplnenia očakávaní. Použitím kombinácie objektívnych a subjektívnych kritérií by sa mali chrániť legitímne záujmy oboch strán kúpnej zmluvy. Súlad so zmluvou by sa mal posudzovať pri zohľadnení nielen požiadaviek, ktoré boli stanovené v zmluve, a v predzmluvných informáciách, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, ale aj určitých objektívnych požiadaviek, ktoré predstavujú bežne očakávaný štandard v prípade tovaru, najmä pokiaľ ide vhodnosť pre daný účel, balenie, návod na inštaláciu a bežné vlastnosti a výkonnostnú kapacitu.
- (20) Veľké množstvo spotrebného tovaru je potrebné inštalovať pred tým, ako ho bude môcť spotrebiteľ účinne využiť. Každý nesúlad so zmluvou vyplývajúci z nesprávnej inštalácie tovaru by sa preto mal považovať za nesúlad tovaru so zmluvou v prípade, keď inštaláciu vykonal predávajúci, alebo keď sa tak dialo pod jeho kontrolou, ako aj v prípade, keď tovar inštaloval spotrebiteľ, ale nesprávna inštalácia bola dôsledkom nesprávneho návodu na inštaláciu.
- (21) Súlad by sa mal vzťahovať na vecné aj právne nedostatky. Práva tretej strany a iné právne nedostatky môžu účinne zabrániť spotrebiteľovi vo využití tovaru v súlade so zmluvou, keď držiteľ práv od spotrebiteľa právom vyžaduje, aby prestal porušovať tieto práva. Predávajúci by mal preto zabezpečiť, aby sa na tovar nevzťahovali žiadne práva tretej strany, ktoré spotrebiteľovi bránia vo využití tovaru v súlade so zmluvou.
- (22) Keďže je potrebné zaistiť zmluvnú slobodu so zreteľom na kritériá súladu so zmluvou, aby sa predišlo obchádzaniu zodpovednosti za nesúlad a aby sa zaistila vysoká úroveň ochrany spotrebiteľa, každá výnimka z obligatórnych pravidiel týkajúcich sa kritérií súladu a nesprávnej inštalácie, ktorá poškodzuje záujmy spotrebiteľa, by mala byť platná len vtedy, ak bol o nej spotrebiteľ výslovne informovaný a výslovne s ňou súhlasil pri uzatváraní zmluvy.
- (23) Na účely dosiahnutia udržateľnejších modelov spotreby a obehového hospodárstva je potrebné zabezpečiť dlhšiu trvanlivosť spotrebného tovaru. Podobne je na účely zvýšenia dôvery v jednotný trh vo fungovanie vnútorného trhu potrebné, aby sa na trh Únie nedostávali nevyhovujúce výrobky a aby sa posilnil dohľad nad trhom a poskytli správne stimuly. Prijímanie právnych predpisov Únie zameraných na konkrétne výrobky je preto v tomto smere najvhodnejším postupom ako zaviesť požiadavky na trvanlivosť a iné požiadavky vzťahujúce sa na určité druhy alebo skupiny výrobkov pri využití upravených kritérií. Touto smernicou by sa preto mali doplniť ciele ~~týchto odvetvových právnych predpisov~~ uvedené v takýchto právnych predpisoch Únie zameraných na konkrétne výrobky. Pokiaľ sú v predzmluvnom vyhlásení, ktoré je súčasťou kúpnej zmluvy, uvedené osobitné informácie o trvanlivosti, spotrebiteľ by mal mať možnosť odvolávať sa na ne ako súčasť kritérií súladu.
- (24) Posilnenie právnej istoty pre spotrebiteľov a predajcov si vyžaduje jasné určenie času, kedy sa má posudzovať súlad tovaru so zmluvou. Aby sa zabezpečil súlad medzi touto smernicou a smernicou 2011/83/EÚ, je vhodné zvoliť okamih prechodu rizika za čas pre posúdenie súladu tovaru so zmluvou. V prípadoch, keď tovar musí byť inštalovaný, by sa však tento relevantný čas mal prispôbiť.
- (25) Možnosť pre členské štáty zachovať oznamovaciu povinnosť pre spotrebiteľov by mohla spôsobiť, že spotrebiteľia by v prípade oneskoreného oznámenia alebo neoznámenia mohli ľahko stratiť dobre odôvodnený nárok na prostriedky nápravy, a to najmä pri cezhraničných transakciách, pri ktorých sa uplatňuje právo iného členského štátu, a spotrebiteľ si nie je vedomý tejto oznamovacej povinnosti vyplývajúcej

z práva iného členského štátu. Oznamovacia povinnosť pre spotrebiteľov by preto nemala byť stanovená. Takisto by sa malo zabrániť tomu, aby členské štáty zaviedli alebo zachovali požiadavku, podľa ktorej musí spotrebiteľ informovať predávajúceho o nesúlade v určitej lehote.

- (26) S cieľom umožniť podnikom opierať sa o jednotný súbor pravidiel v rámci Únie je potrebná úplná harmonizácia obdobia, počas ktorého sa dôkazné bremeno v prípade nesúladu so zmluvou presunie v prospech spotrebiteľa. Aby sa dal využiť predpoklad nesúladu so zmluvou, spotrebiteľ by počas prvých dvoch rokov len preukázal, že tovar nie je v súlade so zmluvou bez toho, aby bolo potrebné aj preukazovať, že nesúlad existoval už v relevantnom čase pre stanovenie súladu so zmluvou. Malo by sa stanoviť plne harmonizované poradie, v akom možno uplatniť prostriedky nápravy, s cieľom zvýšiť právnu istotu vo vzťahu k prostriedkom nápravy disponibilným v prípade nesúladu so zmluvou a s cieľom odstrániť jednu z hlavných prekážok ~~jednotného digitálneho~~ na vnútornom trhu. Predovšetkým by mal mať spotrebiteľ možnosť vybrať si v rámci prvého prostriedku nápravy medzi opravou alebo výmenou tovaru, čo by malo pomôcť zachovať zmluvný vzťah a vzájomnú dôveru. Umožnenie spotrebiteľom požadovať opravu by malo podporiť udržateľnú spotrebu a mohlo by prispieť k väčšej trvanlivosti výrobkov.
- (27) Voľba spotrebiteľa medzi opravou a výmenou by mala byť obmedzená len vtedy, ak by zvolená možnosť bola neprimeraná v porovnaní s inou disponibilnou možnosťou, nebola by možná alebo by bola protiprávna. Napríklad by mohlo byť neprimerané požadovať výmenu tovaru v dôsledku malého škrabanca, ak by takáto výmena tovaru mohla spôsobiť značné náklady a tento škrabanec by sa pritom dal ľahko opraviť.
- (28) Ak predávajúci neodstráni nesúlad tovaru so zmluvou prostredníctvom opravy alebo výmeny bez spôsobenia závažných ťažkostí spotrebiteľovi a v primeranej lehote, spotrebiteľ by mal mať nárok aj na zníženie ceny alebo ukončenie zmluvy. Každá oprava alebo výmena ~~sa musí~~ by sa mali úspešne realizovať v rámci tejto primeranej lehoty. Dĺžka primeranej lehoty by sa mala objektívne stanoviť so zreteľom na povahu tovaru a nesúladu. Ak po uplynutí primeranej lehoty predávajúci nevykoná úspešne nápravu nesúladu so zmluvou, spotrebiteľ by nemal byť povinný akceptovať žiadne ďalšie pokusy predávajúceho týkajúce sa toho istého nesúladu.
- (29) Berúc do úvahy, že právo ukončiť zmluvu z dôvodu nesúladu je dôležitým prostriedkom nápravy uplatniteľným v prípade, keď oprava alebo výmena nie sú uskutočniteľné alebo boli neúspešné, spotrebiteľ by mal mať právo ukončiť zmluvu aj v prípadoch, ak je nesúlad so zmluvou malého rozsahu. Poskytol by sa tak silný stimul, aby sa všetky prípady nesúladu vyriešili už v rannej fáze. Aby spotrebiteľia mohli účinne uplatňovať právo ukončiť zmluvu, v situáciách, keď spotrebiteľ nadobudne viac tovarov, pričom niektoré z nich tvoria príslušenstvo k hlavnému predmetu, ktoré by spotrebiteľ bez tohto hlavného predmetu nekúpil, a nesúlad so zmluvou sa týka hlavného predmetu, spotrebiteľ by mal mať právo ukončiť zmluvu aj v prípade príslušenstva, aj keď je toto príslušenstvo v súlade so zmluvou.
- (30) Keď spotrebiteľ ukončí zmluvu z dôvodu nesúladu, ~~táto smernica stanovuje~~ v tejto smernici by sa mali stanoviť len hlavné účinky práva na ukončenie zmluvy a spôsoby jeho uplatnenia, najmä povinnosť zmluvných strán vrátiť, čo dostali. Predávajúci je ~~teda~~ by teda mal byť povinný vrátiť sumu, ktorú spotrebiteľ uhradil ako cenu, a spotrebiteľ ~~musí~~ by mal vrátiť tovar.
- (31) V záujme zabezpečenia efektívnosti práva na ukončenie zmluvy pre spotrebiteľov a zároveň aj zabránenia bezdôvodného obohacovania sa spotrebiteľa by sa povinnosť

spotrebiteľa zaplatiť za zníženie hodnoty tovaru mala obmedziť na situácie, keď zníženie prekračuje zníženie hodnoty spôsobené bežným používaním. V každom prípade by spotrebiteľ nemal byť povinný zaplatiť sumu vyššiu, ako bola dohodnutá cena za tovar. V situáciách, keď vrátenie tovaru nie je možné vzhľadom na jeho zničenie alebo stratu, spotrebiteľ by mal zaplatiť peňažnú hodnotu tovaru, ktorý bol zničený. Spotrebiteľ by však nemal byť povinný uhradiť peňažnú hodnotu vtedy, keď uvedené zničenie alebo strata boli zapríčinené nesúlalom tovaru so zmluvou.

- (32) Aby sa zvýšila právna istota pre predávajúcich a celková dôvera spotrebiteľov v cezhraničné nakupovanie, je vhodné harmonizovať obdobie, počas ktorého je predávajúci zodpovedný za každý nesúlad so zmluvou, ktorý existoval v čase, keď spotrebiteľ získal tovar do fyzickej držby. Vzhľadom na to, že veľká väčšina členských štátov pri vykonávaní smernice 1999/44 stanovila obdobie 2 rokov a v praxi účastníci trhu považujú toto obdobie za primerané, malo by sa zachovať.
- (33) S cieľom zabezpečiť lepšiu informovanosť spotrebiteľov a ľahšie presadzovanie pravidiel Únie týkajúcich sa práv spotrebiteľov v súvislosti s tovarom, ktorý nie je v súlade so zmluvou, táto smernica by mala zosúladiť obdobie, počas ktorého dochádza k presunu dôkazného bremena v prospech spotrebiteľa, s obdobím, v rámci ktorého je predávajúci zodpovedný za každý nesúlad so zmluvou.
- (34) Aby sa zaistila transparentnosť, mali by sa stanoviť určité požiadavky na transparentnosť v prípade obchodných záruk. Okrem toho, aby sa posilnila právna istota a aby sa zabránilo zavádzaniu spotrebiteľov, v tejto smernici sa stanovuje by sa malo stanoviť, že keď podmienky obchodnej záruky obsiahnuté v reklame alebo predzmluvných informáciách sú pre spotrebiteľa výhodnejšie ako tie, ktoré sú uvedené v záručnom liste, uplatnia sa výhodnejšie podmienky. V tejto smernici by mali byť stanovené pravidlá o obsahu záručného listu a spôsobe, akým má byť sprístupnený spotrebiteľovi. Členské štáty by mali mať možnosť stanoviť pravidlá o iných aspektoch obchodných záruk, na ktoré sa táto smernica nevzťahuje, za predpokladu, že tieto pravidlá nezbavujú spotrebiteľov ochrany, ktorá im bola poskytnutá prostredníctvom plne harmonizovaných ustanovení tejto smernice týkajúcich sa oblasti obchodných záruk.
- (35) Berúc do úvahy, že predávajúci nesie voči spotrebiteľovi zodpovednosť za akýkoľvek existujúci nesúlad tovaru so zmluvou, ktorý je dôsledkom konania alebo opomenutia predávajúceho alebo tretej strany, je opodstatnené, aby predávajúci mal možnosť uplatniť nárok na nápravu voči zodpovednej osobe v predchádzajúcich článkoch reťazca transakcií. Táto smernica by sa však nemala dotknúť zásady zmluvnej slobody medzi predávajúcim a ostatnými zmluvnými stranami v reťazci transakcií. Podrobnosti týkajúce sa uplatňovania tohto práva, najmä podrobnosti o tom, voči komu a akým spôsobom sa tieto prostriedky nápravy majú uplatňovať, by mali poskytnúť členské štáty.
- (36) Osoby alebo organizácie, ktoré majú podľa vnútroštátnych právnych predpisov legitímny záujem na ochrane zmluvných práv spotrebiteľov, by mali mať právo podať návrh na začatie konania či už pred súdom, alebo správnym orgánom, ktorý má právomoc rozhodovať o sťažnostiach, alebo na začatie príslušného právneho konania.

- (37) Žiadnym ustanovením tejto smernice by nemalo byť dotknuté uplatňovanie pravidiel medzinárodného práva súkromného, najmä nariadenia (ES) č. 593/2008 a nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012⁵⁰.
- (38) ~~Smernica 1999/44/ES by sa mala zmeniť s cieľom vylúčiť z jej pôsobnosti kúpne zmluvy uzavreté na diaľku zrušiť. Dátum jej zrušenia by mal zodpovedať dátumu transpozície tejto smernice. Aby sa zaistilo, že zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné k tomu, aby členské štáty dosiahli súlad s touto smernicou, budú v prípade zmlúv uzavretých od dátumu transpozície uplatňované jednotne, táto smernica by sa nemala uplatňovať na zmluvy uzavreté pred dátumom jej transpozície.~~
- (39) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004⁵¹ by malo byť zmenené tak, aby obsahovalo odkaz na túto smernicu vo svojej prílohe s cieľom uľahčiť cezhraničnú spoluprácu pri presadzovaní tejto smernice.
- (40) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/22/ES⁵² by mala byť zmenená tak, aby obsahovala odkaz na túto smernicu vo svojej prílohe s cieľom zabezpečiť, aby kolektívne záujmy spotrebiteľov stanovené v tejto smernici boli chránené.
- (41) V súlade so spoločným politickým vyhlásením členských štátov a Komisie z 28. septembra 2011 k vysvetľujúcim dokumentom⁵³ sa členské štáty zaviazali v odôvodnených prípadoch pripojiť k svojim oznámeniam transpozičných opatrení jeden alebo viacero dokumentov vysvetľujúcich vzťah medzi prvkami smernice a zodpovedajúcimi časťami vnútroštátnych transpozičných nástrojov. V súvislosti s touto smernicou sa zákonodarca domnieva, že zasielanie takýchto dokumentov je odôvodnené.
- (42) ~~Keďže ciele~~ Ciele tejto smernice, a to prispieť k fungovaniu vnútorného trhu konzistentným odstraňovaním prekážok súvisiacich so zmluvným právom týkajúcim sa ~~online a iných~~ predaja tovaru ~~na diaľku~~ cezhranične v Únii, nemôžu uspokojivo dosiahnuť členské štáty, keďže každý členský štát samostatne nie je schopný odstrániť existujúcu právnu fragmentáciu prostredníctvom zaručenia súladu jeho právnych predpisov s právnymi predpismi ostatných členských štátov. Ciele tejto smernice ale ~~ieň~~ možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie odstránením prekážok súvisiacich so zmluvným právom prostredníctvom úplnej harmonizácie. Aby sa teda dosiahli ciele tejto smernice, môže Únia prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Zmluvy o Európskej únii. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku táto smernica neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie daných cieľov.
- (43) Táto smernica rešpektuje základné práva a dodržiava zásady uznané najmä v Charte základných práv Európskej únie, a to najmä v jej článkoch 16, 38 a 47,

PRIJALI TÚTO SMERNICU:

Článok 1

Predmet úpravy a rozsah pôsobnosti

- 50 Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (prepracované znenie), Ú. v. EÚ L 351, 20.12.2012, s. 1.
- 51 Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 z 27. októbra 2004 o spolupráci medzi národnými orgánmi zodpovednými za vynucovanie právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa, Ú. v. EÚ L 165, 9.12.2004, s. 1 Ú. v. EÚ L 364, 9.12.2004, s. 1.
- 52 Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/22/ES z 23. apríla 2009 o súdnych príkazoch na ochranu spotrebiteľských záujmov, Ú. v. EÚ L 110, 1.5.2009, s. 30.
- 53 Ú. v. EÚ C 369, 17.12.2011, s. 14.

1. Touto smernicou sa stanovujú určité požiadavky týkajúce sa kúpnych zmlúv uzavretých ~~na diaľku~~ medzi predávajúcim a spotrebiteľom, najmä pravidlá súvisiace so súladom tovaru so zmluvou, s prostriedkami nápravy v prípade neexistencie takéhoto súladu a postupmi na uplatnenie týchto prostriedkov nápravy.
2. Táto smernica sa nevzťahuje na zmluvy o poskytovaní služieb ~~na diaľku~~. V prípade kúpnych zmlúv uzatváraných súčasne na účely predaja tovaru aj poskytovanie služieb sa táto smernica vzťahuje len na časť týkajúcu sa predaja tovaru.
3. Táto smernica sa nevzťahuje na žiadny ~~trvanlivý~~ hmotný nosič obsahujúci digitálny obsah, ak sa ~~trvanlivé~~ hmotný nosič použil výlučne ako nosič pre dodanie digitálneho obsahu spotrebiteľom.
4. Členské štáty môžu z rozsahu pôsobnosti tejto smernice vylúčiť zmluvy o predaji použitého tovaru vo verejných aukciách, kde spotrebiteľia majú možnosť byť pri predaji osobne prítomní.
45. Pokiaľ to v tejto smernici nie je konkrétne upravené, táto smernica sa nedotýka vnútroštátneho všeobecného zmluvného práva, napríklad pravidiel týkajúcich sa platnosti alebo účinkov zmlúv vrátane dôsledkov ukončenia zmluvy.

Článok 2

Vymedzenie pojmov

Na účely tejto smernice sa uplatňuje toto vymedzenie pojmov:

- a) „kúpna zmluva“ je akákoľvek zmluva, na základe ktorej predávajúci prevedie alebo sa zaviaže previesť vlastníctvo tovaru vrátane tovaru, ktorý sa má zhotoviť alebo vyrobiť, na spotrebiteľa a spotrebiteľ uhradí alebo sa zaviaže uhradiť jeho cenu;
- b) „spotrebiteľ“ je akákoľvek fyzická osoba, ktorá v zmluvách, na ktoré sa vzťahuje táto smernica, koná na účely, ktoré sa netýkajú jej obchodnej ani podnikateľskej činnosti, remesla ani povolania;
- c) „predávajúci“ je každá fyzická alebo právnická osoba bez ohľadu na to, či je v súkromnom alebo verejnom vlastníctve, ktorá v súvislosti so zmluvami, na ktoré sa vzťahuje táto smernica, koná na účely súvisiace s jej obchodnou, podnikateľskou, remeselnou alebo profesijnou činnosťou, a to aj prostredníctvom inej osoby konajúcej v jej mene alebo na jej účet;
- d) „výrobca“ je zhotoviteľ tovaru, dovozca tovaru do Únie alebo akákoľvek osoba, ktorá sa označuje za výrobcu tým, že na tovar umiestni svoje meno, ochrannú známku alebo iné rozlišujúce označenie;
- e) „tovar“ je akýkoľvek hmotný hnutel'ný predmet s výnimkou:
 - a) tovaru predaného formou exekúcie alebo iným spôsobom na základe zákonnej moci,
 - b) vody, plynu a elektrickej energie okrem prípadu, keď sa predávajú v obmedzenom objeme alebo stanovenom množstve,
- f) ~~„g) kúpna zmluva uzavretá na diaľku“ je akákoľvek kúpna zmluva uzavretá v rámci organizovaného systému predajov na diaľku bez súčasnej fyzickej prítomnosti obchodníka a spotrebiteľa, s výhradným využitím jedného alebo viacerých~~

~~prostriedkov komunikácie na diaľku vrátane internetu, a to až do uzavretia zmluvy vrátane času uzavretia zmluvy;~~

- ~~g) „trvanlivý nosič“ je akýkoľvek prostriedok, ktorý umožňuje spotrebiteľovi alebo predávajúcemu uchovávať informácie jemu osobne určené spôsobom dostupným pre budúce použitie na obdobie primerané účelu týchto informácií a ktorý umožňuje nezmenenú reprodukciu uložených informácií;~~
- f) „obchodná záruka“ je akýkoľvek záväzok predávajúceho alebo výrobcu (ďalej len „poskytovateľ záruky“) voči spotrebiteľovi, ktorý ide nad rámec jeho právnej povinnosti týkajúcej sa záruky súladu, vrátiť zaplatenú cenu alebo vymeniť, opraviť tovar alebo zaistiť jeho servis akýmkoľvek spôsobom, ak tovar nezodpovedá špecifikáciám alebo akýmkoľvek iným požiadavkám, ktoré sa netýkajú súladu, uvedeným v záručnom liste alebo v príslušnej reklame dostupnej v čase uzavretia zmluvy alebo pred jej uzavretím;
- g) „zmluva“ je dohoda, z ktorej majú vyplynúť záväzky alebo iné právne účinky;
- h) „oprava“ je v prípade nesúladu so zmluvou uvedenie tovaru do súladu so zmluvou;
- i) „bezplatne“ je bez nevyhnutných nákladov ~~nevyhnutne~~ vynaložených na uvedenie tovaru do súladu so zmluvou, najmä nákladov na poštovné, prácu a materiál.

Článok 3

Rozsah harmonizácie

Členské štáty neponechajú v platnosti ani nezavedú ustanovenia, ktoré sa odchyľujú od ustanovení tejto smernice, vrátane prísnejších či menej prísnych ustanovení, ktoré zabezpečujú odlišnú úroveň ochrany spotrebiteľa.

Článok 4

Súlad so zmluvou

1. Tam, kde je to relevantné, predávajúci zabezpečí, že v záujme dosiahnutia súladu musí tovar:
 - a) pokiaľ ide o jeho množstvo, kvalitu a opis, byť v súlade s požiadavkami zmluvy, pričom je tu zahrnutá aj požiadavka, že ak predávajúci ukazuje spotrebiteľovi vzorku alebo model tovaru, tovar musí mať kvalitu tejto vzorky alebo tohto modelu a zodpovedať ich opisu;
 - b) byť vhodný na každý konkrétny účel, na ktorý ho spotrebiteľ žiada, s ktorým bol predávajúci oboznámený v čase uzavretia zmluvy a akceptoval ho; a
 - c) mať vlastnosti a výkonnostnú kapacitu uvedenú v akomkoľvek predzmluvnom vyhlásení, ktoré tvorí neoddeliteľnú súčasť zmluvy.
2. S cieľom zabezpečiť súlad so zmluvou musí tovar spĺňať aj požiadavky článkov 5, 6 a 7.
3. Každá dohoda, ktorá na úkor spotrebiteľa vylučuje uplatnenie článkov 5 a 6, odchyľuje sa od nich alebo mení ich účinky, je platná len vtedy, ak v čase uzavretia zmluvy spotrebiteľ poznal konkrétny stav tovaru a pri uzatváraní zmluvy s týmto konkrétnym stavom výslovne súhlasil.

Článok 5

Požiadavky na súlad tovaru so zmluvou

Tam, kde je to relevantné, tovar musí:

- a) byť vhodný na všetky účely, na ktoré sa tovar rovnakého charakteru bežne používa;
- b) byť dodaný spolu s takým príslušenstvom vrátane balenia, návodov na inštaláciu alebo iných návodov, ktoré môže spotrebiteľ očakávať; a
- c) mať vlastnosti a výkonnostnú kapacitu, ktoré sú bežné pri tovare rovnakého druhu a ktoré môže spotrebiteľ očakávať vzhľadom na charakter tovaru a všetky verejné vyhlásenia vykonané predávajúcim alebo v jeho mene, alebo inými osobami v predchádzajúcich článkoch reťazca transakcií alebo v ich mene, vrátane výrobcu, okrem prípadu, keď predávajúci preukáže, že:
 - i) z racionálnych dôvodov si predávajúci nebol a nemohol byť vedomý predmetného vyhlásenia;
 - ii) do uzatvorenia zmluvy bolo vyhlásenie ešte opravené alebo
 - iii) rozhodnutie zakúpiť tovar nemohlo byť ovplyvnené daným vyhlásením.

Článok 6

Nesprávna inštalácia

V prípade nesprávnej inštalácie tovaru sa každý nesúlad, ktorý je dôsledkom nesprávnej inštalácie, považuje za nesúlad tovaru so zmluvou, ak:

- a) bol tovar inštalovaný predávajúcim, alebo sa tak dialo na jeho zodpovednosť, alebo
- b) tovar, ktorý mal spotrebiteľ inštalovať, bol inštalovaný spotrebiteľom a nesprávna inštalácia bola dôsledkom chýb v návode na inštaláciu.

Článok 7

Práva tretích osôb

V relevantnom čase pre stanovenie súladu so zmluvou, ktorý je stanovený v článku 8, sa na tovar ~~nesmú vzťahovať~~ nevzťahujú žiadne práva tretej strany vrátane práv duševného vlastníctva, aby sa tovar mohol použiť v súlade so zmluvou.

Článok 8

Relevantný čas pre stanovenie súladu so zmluvou

1. Predávajúci zodpovedá za akýkoľvek nesúlad so zmluvou existujúci v čase, keď:
 - a) spotrebiteľ alebo ním určená tretia strana s výnimkou prepravcu prevezme tovar do fyzickej držby alebo
 - b) bol tovar odovzdaný prepravcovi zvolenému spotrebiteľom, ak tohto prepravcu nenavrhol predávajúci, alebo ak predávajúci neponúka žiadny spôsob prepravy.

2. V prípadoch, keď tovar inštaloval predávajúci, alebo sa tak dialo na jeho zodpovednosť, sa okamih dokončenia inštalácie pokladá za čas, keď spotrebiteľ získal tovar do fyzickej držby. V prípade tovaru, ktorý mal inštalovať spotrebiteľ, sa za okamih, v ktorom spotrebiteľ tovar získal do fyzickej držby, pokladá okamih, v ktorom mal spotrebiteľ k dispozícii primeranú lehotu na inštaláciu, avšak v žiadnom prípade nie neskôr ako 30 dní po lehote uvedenej v odseku 1.
3. Každý nesúlad so zmluvou, ktorý sa prejaví do dvoch rokov od času uvedeného v odsekoch 1 a 2, sa pokladá za nesúlad, ktorý existoval už v čase uvedenom v odsekoch 1 a 2, pokiaľ tento predpoklad nie je nezlučiteľný s charakterom tovaru alebo charakterom nesúladu.

Článok 9

Prostriedky nápravy v prípade nesúladu so zmluvou, ktoré má spotrebiteľ k dispozícii

1. V prípade nesúladu so zmluvou má spotrebiteľ nárok na to, aby predávajúci uviedol tovar do súladu so zmluvou, a to bezplatne prostredníctvom opravy alebo výmeny v súlade s článkom 11.
2. Oprava alebo výmena sa uskutoční v rámci primeranej lehoty a bez značných ťažkostí pre spotrebiteľa pri zohľadnení vlastností tovaru a účelu, na ktorý spotrebiteľ tovar potreboval.
3. Spotrebiteľ má nárok na primerané zníženie ceny v súlade s článkom 12 alebo môže ukončiť zmluvu v súlade s článkom 13, ak:
 - a) oprava alebo výmena nie sú možné alebo sú protiprávne;
 - b) predávajúci neuskutočnil opravu alebo výmenu v primeranej lehote;
 - c) oprava alebo výmena tovaru by boli spojené so značnými ťažkosťami pre spotrebiteľa alebo
 - d) predávajúci vyhlásil alebo je na základe daných okolností rovnako zrejmé, že predávajúci neuvedie tovar do súladu so zmluvou v rámci primeranej lehoty.
4. Spotrebiteľ má právo odložiť zaplatenie nesplatennej časti ceny až dovtedy, kým predávajúci neuvedie tovar do súladu so zmluvou.
5. Spotrebiteľ nemá nárok na prostriedok nápravy, ak prispel k nesúladu so zmluvou alebo jeho účinkom.

Článok 10

Výmena tovaru

1. Keď predávajúci vykonáva nápravu nesúladu tovaru so zmluvou prostredníctvom jeho výmeny, predávajúci prevezme späť na vlastné náklady tovar, ktorý bol predmetom výmeny, pokiaľ sa obe zmluvné strany po tom, ako spotrebiteľ upozornil predávajúceho na nesúlad so zmluvou, nedohodli inak.
2. Ak spotrebiteľ inštaloval tovar spôsobom, ktorý je v súlade s jeho povahou a účelom ešte pred tým, než sa prejavil nesúlad so zmluvou, povinnosť prijať späť tovar, ktorý je predmetom výmeny, zahŕňa odstránenie tovaru, ktorý nie je v súlade so zmluvou, a inštaláciu tovaru, za ktorý bol vymenený, alebo znášanie nákladov s tým spojených.

3. Spotrebiteľ nie je povinný zaplatiť za prípadné použitie tovaru, ktorý bol predmetom výmeny, v období pred jeho výmenou.

Článok 11

Možnosť spotrebiteľa vybrať si opravu alebo výmenu

Spotrebiteľ si môže vybrať medzi opravou a výmenou, ibaže by ním zvolená možnosť bola nemožná, protiprávna alebo by v porovnaní s inou možnosťou znamenala pre predávajúceho náklady, ktoré by boli neprimerané, berúc do úvahy všetky okolnosti vrátane:

- a) hodnoty, ktorú by mal tovar v prípade, že by neexistoval nesúlad so zmluvou;
- b) závažnosti nesúladu so zmluvou;
- c) toho, či je možné dokončiť alternatívnu nápravu bez značných ťažkostí pre spotrebiteľa.

Článok 12

Zníženie ceny

Zníženie ceny musí byť úmerné zníženej hodnote tovaru, ktorý spotrebiteľ dostal, v porovnaní s hodnotou, akú by tovar mal v prípade, že by bol v súlade so zmluvou.

Článok 13

Právo spotrebiteľa ukončiť zmluvu

1. Spotrebiteľ má právo ukončiť zmluvu oznámením zaslaným predávajúcemu akýmkoľvek spôsobom.
2. Ak sa nesúlad so zmluvou týka iba niektorých tovarov dodaných na základe zmluvy a existuje dôvod na ukončenie zmluvy podľa článku 9, spotrebiteľ môže ukončiť zmluvu len vo vzťahu k tomuto tovaru a akémukoľvek inému tovaru, ktorý spotrebiteľ nadobudol ako príslušenstvo k tovaru, ktorý nebol v súlade so zmluvou.
3. Ak spotrebiteľ ukončí zmluvu ako celok alebo vo vzťahu k určitému tovaru dodanému na základe zmluvy v súlade s odsekom 2:
 - a) predávajúci vráti spotrebiteľovi zaplatenú cenu bez zbytočného odkladu a v každom prípade najneskôr do 14 dní od prijatia oznámenia a znáša náklady spojené s jej vrátením;
 - b) spotrebiteľ na náklady predávajúceho vráti predávajúcemu tovaru, a to bez zbytočného odkladu a v každom prípade najneskôr do 14 dní od zaslania oznámenia o ukončení zmluvy,
 - c) keď tovar nie je možné vrátiť z dôvodu zničenia alebo straty, spotrebiteľ zaplatí predávajúcemu peňažnú hodnotu, akú by tovar, ktorý nebol v súlade so zmluvou, mal v deň plánovaného vrátenia, ak by ho spotrebiteľ uchoval do daného dňa bez zničenia či straty, okrem prípadu, keď takéto zničenie alebo strata boli spôsobené nesúladom tovaru so zmluvou, a
 - d) spotrebiteľ zaplatí za zníženie hodnoty tovaru len v takom rozsahu, v akom zníženie hodnoty presahuje znehodnotenie zodpovedajúce bežnému používaniu. Platba za zníženie hodnoty nepresiahne cenu zaplatenú za tovar.

Článok 14

Lehoty

Spotrebiteľ má nárok na prostriedok nápravy za nesúlad tovaru so zmluvou v prípade, keď sa nesúlad prejaví do dvoch rokov od relevantného času pre stanovenie súladu. Ak podľa vnútroštátnych právnych predpisov práva stanovené v článku 9 podliehajú premlčacej lehote, táto lehota nemôže byť kratšia ako dva roky od relevantného času pre stanovenie súladu so zmluvou.

Článok 15

Obchodné záruky

1. Každá obchodná záruka je pre poskytovateľa záruky záväzná za podmienok stanovených v:

- a) predzmluvných informáciách vrátane akéhokoľvek predzmluvného vyhlásenia, ktoré tvorí neoddeliteľnú súčasť zmluvy;
- b) reklame dostupnej v čase uzavretia zmluvy alebo pred jej uzavretím, a
- c) záručnom liste.

Ak je záručný list pre spotrebiteľa menej výhodný než podmienky stanovené v predzmluvných informáciách poskytnutých predávajúcim alebo v reklame, obchodná záruka je záväzná na základe podmienok stanovených v predzmluvných informáciách alebo v reklame v súvislosti s obchodnou zárukou.

2. Záručný list sa sprístupní na trvanlivom nosiči a vypracuje v jasnom a zrozumiteľnom jazyku. Zahŕňa tieto údaje:

- a) jasné vyhlásenie o zákonných právach spotrebiteľa stanovených v tejto smernici a jasné vyhlásenie, že uvedené práva nie sú dotknuté obchodnou zárukou, a
- b) podmienky obchodnej záruky, ktoré idú nad rámec zákonných práv spotrebiteľa, informácie týkajúce sa trvania, prevoditeľnosti, územnej pôsobnosti a existencie akýchkoľvek poplatkov, ktoré spotrebiteľovi môžu vzniknúť v súvislosti s využitím obchodnej záruky, názov a adresu poskytovateľa záruky a osoby, u ktorej sa má záruka uplatniť, ak touto osobou nie je poskytovateľ záruky, a postup pre uplatnenie nároku.

3. Na účely tohto článku je „trvanlivý nosič“ akýkoľvek prostriedok, ktorý zmluvným stranám umožňuje uchovávať informácie určené osobne im, a to spôsobom dostupným pre budúce použitie na obdobie primerané účelu týchto informácií, a ktorý umožňuje nezmenenú reprodukciu uložených informácií;

~~3.4.~~ Nedodržanie odseku 2 nemá vplyv na záväznú povahu tejto obchodnej záruky pre poskytovateľa záruky.

~~4.5.~~ Členské štáty môžu stanoviť ~~ďalšie~~ pravidlá o iných aspektoch týkajúcich sa obchodných ~~zárukách~~ záruk, ktoré ~~neupravuje tento článok~~ pokiaľ tieto pravidlá nebudú znižovať ochranu stanovenú v tomto článku.

Článok 16

Právo na nápravu

Ak predávajúci nesie voči spotrebiteľovi zodpovednosť za nesúlad so zmluvou spôsobený konaním alebo opomenutím osoby v predchádzajúcich článkoch reťazca transakcií, predávajúci má právo uplatniť nárok na nápravu voči zodpovednej osobe alebo osobám v reťazci transakcií. Osoba, voči ktorej sa predávajúci môže domáhať nápravy, ako aj príslušné opatrenia a podmienky výkonu, sa určia vo vnútroštátnych právnych predpisoch.

Článok 17

Výkon práva

1. Členské štáty zabezpečia, aby existovali primerané a účinné prostriedky na zabezpečenie súladu s touto smernicou.
2. Prostriedky uvedené v odseku 1 musia obsahovať ustanovenia, ktoré umožnia jednému alebo viacerým z nasledujúcich orgánov určených podľa vnútroštátnych právnych predpisov podať návrh na začatie konania pred súdmi alebo príslušnými správnymi orgánmi s cieľom zabezpečiť uplatnenie vnútroštátnych predpisov na transpozíciu tejto smernice:
 - a) orgány verejnej moci alebo ich zástupcovia;
 - b) spotrebiteľské organizácie, ktoré majú legitímny záujem na ochrane spotrebiteľov;
 - c) profesijné organizácie, ktoré majú legitímny záujem na konaní.

Článok 18

Obligatórny charakter

Pre spotrebiteľa nie sú záväzné žiadne zmluvné dohody, ktoré na úkor spotrebiteľa vylučujú uplatňovanie vnútroštátnych opatrení, ktorými sa transponuje táto smernica, ktoré sa od nich odchyľujú alebo menia ich účinkov predtým, než spotrebiteľ informuje predávajúceho o nesúlade tovaru so zmluvou, okrem prípadu, že zmluvné strany v súlade s článkom 4 ods. 3 vylúčili požiadavky článkov 5 a 6, odchyľili sa od nich alebo zmenili ich účinky.

Článok 19

Zmeny ~~smernice 1999/44/ES~~, nariadenia (ES) č. 2006/2004 a smernice 2009/22/ES

- ~~1. Článok 1 smernice 1999/44/ES sa mení takto:~~

~~a) odsek 1 sa nahrádza takto:~~

~~„1. Účelom tejto smernice je aproximácia zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov o určitých aspektoch zmlúv o predaji spotrebného tovaru a súvisiacich záruk, ktoré nie sú kúpnyimi zmluvami uzavretými na diaľku, s cieľom zabezpečiť jednotnú minimálnu úroveň ochrany spotrebiteľa v rámci vnútorného trhu.“~~

~~b) odsek 2 sa mení takto:~~

~~i) písmeno f) sa nahrádza takto:~~

~~„f) oprava: je v prípade nesúladu so zmluvou uvedenie spotrebného tovaru do súladu s kúpnuou zmluvou;“~~

ii) dopĺňa sa tento bod:

~~„g) kúpna zmluva uzavretá na diaľku“ je akákoľvek kúpna zmluva uzavretá v rámci organizovaného systému predajov na diaľku bez súčasnej fyzickej prítomnosti obchodníka a spotrebiteľa, s výhradným využitím jedného alebo viacerých prostriedkov komunikácie na diaľku vrátane internetu, a to až do uzavretia zmluvy vrátane času uzavretia zmluvy“.~~

21. V prílohe k nariadeniu (ES) č. 2006/2004 sa ~~dopĺňa tento bod 11~~ nahrádza takto:

~~„22. Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) N/XXX z XX/XX/201X o určitých aspektoch týkajúcich sa zmlúv o online a iných predajoch tovaru na diaľku predaji tovaru, ktorou sa mení nariadenie (ES) č. 2006/2004 a smernica 2009/22/ES a zrušuje smernica 1999/44/ES (Ú. v. EÚ...)“~~

32. V prílohe I k smernici 2009/22/ES sa ~~dopĺňa tento bod 7~~ nahrádza takto:

~~„467. Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) N/XXX z XX/XX/201X o určitých aspektoch týkajúcich sa zmlúv o online a iných predajoch tovaru na diaľku predaji tovaru, ktorou sa mení nariadenie (ES) č. 2006/2004 a smernica 2009/22/ES a zrušuje smernica 1999/44/ES (Ú. v. EÚ...)“~~

Článok 20

Prechodné ustanovenia

1. Táto smernica sa neuplatňuje na zmluvy uzavreté pred [dátum dva roky po nadobudnutí účinnosti tejto smernice].
2. Členské štáty zaistia, aby sa zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou uplatňovali od [dátum dva roky po nadobudnutí účinnosti] na všetky zmluvy uzavreté po tomto dátume.

Článok 21

Zrušenie smernice Európskeho parlamentu a Rady 1999/44/ES

Smernica Európskeho parlamentu a Rady 1999/44/ES z 25. mája 1999 o určitých aspektoch predaja spotrebného tovaru a záruk na spotrebný tovar sa k [dátum dva roky po nadobudnutí účinnosti] zrušuje. Odkazy na zrušenú smernicu sa považujú za odkazy na túto smernicu a znejú v súlade s tabuľkou zhody uvedenou v prílohe 1.

Článok 202

Transpozícia

1. Členské štáty uvedú do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou najneskôr do [dátum dva roky po nadobudnutí účinnosti].
2. Členské štáty uvedú priamo v prijatých ustanoveniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze upravia členské štáty.
3. Členské štáty oznámia Komisii znenie ustanovení vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré prijímú v oblasti pôsobnosti tejto smernice.

Článok 243

Nadobudnutie účinnosti

Táto smernica nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jej uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*. Článok 19 sa však uplatňuje od [dátum dva roky po nadobudnutí účinnosti tejto smernice].

Článok 224

Adresáti

Táto smernica je určená členským štátom.

V Bruseli

*Za Európsky parlament
predseda*

*Za Radu
predseda*